

руско-турската война. На всеки случай, отъ 1868 до 1876. г. Сливенското мъжко училище е било шестокласно. Отъ 1-и септември 1876 г. до 1-и септември 1878 г. прѣподаванията били прѣкратени. За помѣщение служило прѣзъ всичкото врѣме зданието, дѣто сега се намира триетажната гимназия и двуетажно Клуцохорско у-ще, което прѣзъ врѣме на войната било обрнато на турска болница и депо. И двѣтѣ тия здания били запалени и изгорени отъ дѣно при оттеглянето на турскитѣ войски (края на дек. 1877 г.), а заедно съ тѣхъ — всичката училищна архива и пособия.

На 29 ноемврий 1871 г. било основано въ Сливенъ отъ горнитѣ класове на Сливенското централно училище ученическо дружество „Учтивост“. Цѣльта на дружеството била умственното и нравственно усъвършенствуване на неговитѣ членове или както самия му уставъ гласи, „цѣльта на дружеството е подобрене характера на членоветѣ му и приучването имъ на общественъ животъ“. Срѣдства за постигане на цѣльта сж били: държане сказки съ научно и книжевно съдържание и прочитъ на разни полезни книги и списания. Пръвъ прѣдседателъ на дружеството е билъ Добри П. Минковъ, секретаръ — Петъръ Ив. Данчовъ, а касиеръ — Мавроди Вичевъ. Дружеството е притежавало собствена библиотека съ надписъ „Библиотека на ученическото дружество Учтивост“, която се помѣщавала въ читалищната зала при централното мъжко училище, сега държавна гимназия. Въ края на 1877 г., заедно съ читалището, изгорѣла и библиотеката. Въ дружеството сж били държани нѣколко сказки, отъ които първата е била на тема: „Народность, народно съзнание и народна гордость“.

Сливенъ, може да се каже, ако и центъръ на „хайдутѣ“ и войводи, въ учебно отношение е стоялъ сравнително много по-горѣ отъ околнитѣ градове. Отъ хорографията на околнитѣ му заселища се вижда, че около 1868—1870 г. почти въ всички негови села е имало училища, въ които първи прѣподаватели сж били най-вече сливенци. Тогасъ, когато въ Сливенъ е имало вече *полугимназия*, Славейковъ пише за Търново слѣднето: „харизали на Търновчанитѣ едно българско училище, и тѣ си направятъ едно грѣчко школийо безъ пари.“ (Нова мода Календаръ за 1857 г., стр. 12 и т. н.)! „Въ Ямболъ, продължава той (все около 1856 - 1857 г.), ревността къмъ учението се разболѣяла.“ „Въ Ени-Зара (Нова Загора) търсятъ нѣкои майстори градинари, за да разработятъ ученюлюбието му.“

Слѣдитѣ на елинизма рухвать около 1840 г. и окончателно се затривать слѣдъ декада години, когато Чинтуловъ и други родолюбци заставатъ начело на ново, прѣродено българско просвѣтяване. Че гърцитѣ не току тѣй лесно се примиряватъ съ новото направление между българитѣ, се